

3) W przypadku gdy na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że takie świadczenie należy traktować jako świadczenie z tytułu inwalidztwa, czy brzmienie art. 10 rozporządzenia nr 1408/71 w zakresie świadczeń „uzyskanych na podstawie ustawodawstwa jednego lub kilku państw członkowskich” oznacza, że państwa członkowskie pozostają uprawnione na mocy rozporządzenia nr 1408/71 do ustalania przesłanek pierwotnego nabywania świadczeń z tytułu inwalidztwa, które zasadzają się na miejscu zamieszkania w państwie członkowskim lub wykazaniu wymaganych okresów wcześniejszego pobytu w danym państwie członkowskim, w ten sposób że skarżąca nie może najpierw ubiegać się o uprawnienie do takiego świadczenia z innego państwa członkowskiego?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej.

(Sprawa C-510/09)

(2010/C 37/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: M. Patakia i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie informując o tym, na jakim etapie znajduje się projekt arrêté du 13 mars 2006 relatif à l'utilisation des mélanges extemporanés de produits visés à l'article L.253-1 du code rural (rozporządzenia z dnia 13 marca 2006 r. w sprawie stosowania mieszanin przygotowywanych ex tempore produktów wymienionych w art. L.253-1 kodeksu rolnego) w ramach procedury ustanowionej przez dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r., w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 98/48/WE z dnia 20 lipca 1998 r., ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (¹), Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 8 ust. 1 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca pozwanej w skardze, iż nie poinformowała jej ona o spornym rozporządzeniu ministra dotyczącym stosowania niektórych mieszanin przygotowywanych ex tempore (bezpośrednio przed użyciem) środków ochrony roślin istotnych z punktu widzenia produkcji roślinnej przed jego wydaniem, chociaż rozporządzenie to bezspornie stanowi przepis techniczny w rozumieniu dyrektywy 98/34 i należało je w związku z tym notyfikować na etapie projektu, ponieważ nie jest ono objęte wyjątkiem określonym w art. 10 wspomnianej dyrektywy.

Zdaniem Komisji, strona pozwana uznała zasadność stawianego zarzutu naruszenia, ponieważ po otrzymaniu uzasadnionej opinii władze francuskie notyfikowały Komisji projekt rozporządzenia, które uchylało sporne rozporządzenie ministra i przejmowało jego treść. Jednakże w chwili wniesienia niniejszej skargi powyższy projekt rozporządzenia nadal nie został przyjęty przez francuskie władze lub w każdym razie Komisja nie została o tym jeszcze poinformowana.

(¹) Dyrektywa 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniająca dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 217, s. 18).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 23 września 2009 r. w sprawie T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 4 grudnia 2009 r. przez Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd

(Sprawa C-511/09 P)

(2010/C 37/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (przedstawiciel: A. Bentley QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, IML Industria Meccanica Lombarda Srl

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 września 2009 r. w sprawie T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej w zakresie, w którym oddalona została pierwsza część pierwszego zarzutu skarżącej;

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1136/2006 ⁽¹⁾ w zakresie, w którym nakłada ono cło antydumpingowe na mechanizmy dźwigniowe produkowane przez skarżącą przekraczające kwotę należności celnych, która byłaby wymagalna, gdyby nie zostało przeprowadzone kwestionowane dostosowanie ceny eksportowej
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w pierwszej instancji

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że w zaskarżonym wyroku nie nadano właściwego skutku prawnego pojęciu wartości normalnej zdefiniowanemu w art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 384/96 ⁽²⁾ w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej w zmienionym brzmieniu. W związku z tym w zaskarżonym wyroku błędnie wyciągnięto wniosek, że określona zgodnie z tym przepisem analogiczna wartość normalna odpowiada momentowi, w którym sporne produkty opuszczają linię produkcyjną w Chinach, chociaż w wyroku tym stwierdzono, że koszty ogólne i administracyjne (SG&A) zarówno w przypadku sprzedaży wewnętrznej, jak również w przypadku sprzedaży eksportowej nie są ponoszone przez przedsiębiorstwa w Chinach, lecz przez przedsiębiorstwa powiązane mające siedzibę w kraju z gospodarką rynkową, a mianowicie w Hong Kongu. Ten nieprawidłowy wniosek prowadzi do tego, że zaskarżony wyrok narusza art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 384/96 w zmienionym brzmieniu poprzez utrzymanie dostosowania ceny eksportowej przyjętego przez Radę i Komisję, polegającego na odjęciu kosztów SG&A i zysków przedsiębiorstw powiązanych w Hong Kongu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1136/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mechanizmów dźwigniowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 205, s. 1)

⁽²⁾ Dz.U. L 56, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-512/09)

(2010/C 37/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Iro Dimitriou i A. Margelis)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 26 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG, nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do tej dyrektywy bądź w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji.

- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/66/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 26 września 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-513/09)

(2010/C 37/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Peere i A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich przyjęciu, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;